

## LA GERMANA MARIA DEL CARMEL CASTELLANA I PRAT

No podia anar-se'n d'altra manera de com ho ha fet, l'estimada Maria del Carmel, estimada i enyorada! Ha estat un consol per a nosaltres l'haver anat seguint prop d'ella el seu darrer viacrucis. En un moment donat ella havia fet aquesta afirmació: «Ara sí que veig clar que això meu no té remei. És l'hora, doncs, de rebre la Unció dels malalts, però m'hi voldria preparar bé».



No li ha estat fàcil descobrir que es trobava a la darrera fase. Quan va adonar-se'n, repetia: «Jo voldria deixar-ho tot bé i no serà així». «Maria del Carmel, tu saps molt bé en qui has cregut, el millor que pots fer és posar-ho tot a les seves mans», li dèiem. Les darreres comunicacions han estat fetes amb molta serenitat: «Quan serà hora ja d'anar-me'n al cel?». En preguntar-li: «Com estàs?», responia: «Esperant...». I a cada gest d'afecte o de servei, sortint-li del cor, deia i repetia: «Gràcies!». A ella, tan metòdica i tan previsor, no li hauria escaigut una mort improvisada: havia de preparar-la i d'acceptar-la. Lúcida fins al final, ens queda gravat el seu rostre plàcid, serè.

Sí, ja feia uns mesos que els metges havien pronosticat la irreversibilitat de la malaltia. Però la nostra germana, com si no ho hagués gravat, continuava cada dia venint al cor ja des de matines. No s'evadia dels serveis; si més no, volia fer substitucions, al·legant que podia. Però a primers de febrer, els símptomes van fer-se evidents i el dolor intestinal va intensificar-se. Des d'aleshores li va caldre allitar-se, primer a la seva cel·la, a la infermeria després. La seva mort s'ha esdevingut el 26 de març d'enguany, 2009, envoltada de la nostra pregària i la nostra estimació i de la dels seus familiars més propers.

\* \* \*

Trets reveladors de la seva personalitat: noblesa, rectitud, delicadesa, coherència, serenitat, autodomini. Més aviat reservada pel que fa a les pròpies intimitats; no obstant això, traslluïa una gran sinceritat en un aiguabarreig d'ingenuïtat i de tossuderia. Ferma i coherent en les seves conviccions.

Maria Castellana i Prat havia nascut a Barcelona, el 15 d'agost de 1920, la primera de tres germans: un noi després d'ella i una altra noia. El pare va morir jove, d'accident. De la mare va heretar l'encuny de catalanitat que tant va caracteritzar-la i que constituïa un dels terrenys on es mostrava apassionada. Ja d'adolescent va donar mostres d'intel·ligència i d'aptituds literàries. Als dotze anys va guanyar a l'escola el Primer Premi de composició en català. De fet, ja en el monestir, sempre va conservar aquesta afeció i li plaïa de llegir obres de qualitat de la nostra literatura. De joveneta, va viure uns anys amb un oncle matern, a Badalona, i va ser ell qui va col·locar-la a l'Ajuntament, on va treballar com a administrativa.

Va entrar al monestir l'11 d'abril de 1948 i va professar el 4 de juliol de 1950, tot adoptant com a divisa: *Sé prou en qui he cregut*. Tenia un gran zel per l'Ofici Diví i predisposició per a l'estudi del llatí amb autèntic aprofitament, de manera que amb facilitat traduïa textos del breviari. Va ser destinada a diferents oficis. Per exemple, durant anys va ser la cerimoniera al cor, amb meticulositat en l'observança dels ritus i les cerimònies propis de cada celebració. Va especialitzar-se en llengua catalana: va fer-ne els cursos acadèmics sota el mestratge d'Eduard Artells i va obtenir el títol de professora de l'esmentada llengua, de manera que ha

estat la correctora en feines fixes que li eren encomanades i, fins fa poc, la traductora dels correus de l'ACAT, entre altres textos.

Menció especial del treball com a secretària particular de les abadesses, durant tres abadiats consecutius. Era d'una noblesa i discreció admirables: tot amb un ordre perfecte, potser tirant a perfeccionisme, amb regularitat i sense estalviar esforç. I un art especial —un dels seus bonics detalls— per a les felicitacions a les germanes el dia del sant: els anomenats “puntets”. Quina de nosaltres no en guarda algun amb cura especial? Encara ara, estant al llit, no li mancava l'interès per felicitar les germanes en l'esdeveniment que es presentés.

La germana Maria del Carmel va estar integrada durant molts anys a la Comissió de les Monges de la diòcesi. Va ser-ne una secretària eficient i responsable. Totes les germanes que van anar integrant l'esmentada comissió en guarden, d'ella, un bon record. Cal no oblidar que fins a la darrera hora ha mantingut el seu compromís com a correctora del butlletí *Enllaç*. Germanes de la Comissió de les contemplatives han volgut manifestar-li, en visita personal, el seu agraïment.

Molt sensible pel que fa a la defensa dels drets humans, va poder plasmar-ho amb la seva actuació en la lluita contra la tortura i la pena de mort. Per encàrrec de la mare abadessa, va ser ella qui establí els primers contactes amb les persones que ens havien donat a conèixer l'existència de l'ACAT: era a la dècada dels 80. Ho va prendre amb un gran interès i ho sentia ben bé com a cosa que l'afectava personalment. Va ser la primera a formar part de la Junta i en accions que l'Associació duu a terme. N'ha estat fins ara una excel·lent col·laboradora. En la seva darrera Assemblea, l'ACAT ha volgut manifestar-li també de manera altament efusiva, alhora que discreta, el seu agraïment .

La germana Maria del Carmel ha parlat sempre més amb els fets que no pas amb les paraules, discreta i amant com era de la pròpia intimitat. Fins havia deixat consignat el seu “testament vital”, signat per ella el 15 d'agost de 2005. També en aquest fet apareix la seva característica: «preparar-se per a l'esdeveniment final», preparar-se... Creiem que tota la seva vida ha estat una preparació per fer-ho tot el millor possible: ara sí que el Senyor l'haurà presa pel seu compte i haurà *acabat en ella perfectament la seva obra!*

Maria del Carmel, et fem aquest prec a tu, la correctora perfecta: si veus que faltem en la caritat, estira'ns les orelles i de seguida posarem a punt el retolador vermell. Gràcies, germana!

Monestir de Sant Pere de les Puel·les  
Barcelona, 28 de març de 2009